Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0149/2016

27.1.2016

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om systematiske massemord på religiøse mindretal begået af ISIS (2016/2529(RSP))

Bodil Valero, Alyn Smith, Bronis Ropė, Igor Šoltes
for Verts/ALE-Gruppen

B8-0149/2016

Europa-Parlamentets beslutning om systematiske massemord på religiøse mindretal begået af ISIS
(2016/2529(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Irak, Syrien, Libyen og Egypten, navnlig af 10. oktober 2013 om de seneste tilfælde af vold mod og forfølgelse af kristne, særlig i Maaloula (Syrien) og Peshawar (Pakistan) og over for pastor Saeed Abedini (Iran)[1], af 18. september 2014 om situationen i Irak og Syrien og IS' offensiv, herunder forfølgelsen af mindretal[2], af 27. november 2014 om Irak: Bortførelser og mishandling af kvinder[3], af 12. februar 2015 om den humanitære krise i Irak og Syrien, særlig i forbindelse med IS[4], af 12. marts om ISIS/Da'esh' nylige angreb og bortførelser i Mellemøsten, som især er gået ud over assyrere[5] samt af 30. april 2015 om ødelæggelse af kulturelle mindesmærker begået af ISIS/Da'esh[6],

– der henviser til Rådets konklusioner af 16. marts 2015 om EU's regionale strategi for Syrien og Irak samt truslen fra ISIL/Da'esh, af 20. oktober 2014 om ISIL/Da'esh-krisen i Syrien og Irak, af 30. august 2014 om Irak og Syrien, af 14. april 2014 og 12. oktober 2015 om Syrien og af 15. august 2014 om Irak,

– der henviser til erklæringerne fra Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om situationen i Syrien og Irak,

– der henviser til EU's retningslinjer om den humanitære folkeret, om menneskerettighedsforkæmpere og om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed,

– der henviser til Genève-konventionen fra 1949 og tillægsprotokollerne hertil,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

– der henviser til FN's konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab,

– der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,

– der henviser til Amnesty Internationals rapport af 20. januar med titlen "Banished and dispossessed: Forced displacement and deliberate destruction in northern Iraq",

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

[1] Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0422.
[2] Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0027.
[3] Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0066.
[4] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0040.
[5] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0071.
[6] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0179.

A. der henviser til, at det såkaldte ISIL/Da'esh fortsat angriber etniske og religiøse grupper i Irak og Syrien, herunder kaldæisk-syriske assyrere, faili-kurdere, kaka'e, sabæere, shabak, shi'itter, arabere, turkmenere og yazidiere, og forsætligt udsætter dem for en række alvorlige overgreb og krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret, hvoraf nogle ifølge FN's eksperter udgør krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden – og muligvis også folkedrab;

B. der henviser til, at disse systematiske og alvorlige overgreb på bestemte etniske og religiøse grupper omfatter massehenrettelser, etnisk udrensning, målrettede drab, tvungen konvertering til islam, bortførelser, tvungne fordrivelser, steninger og amputationer, tvungne forsvindinger, tortur, ødelæggelse af steder med religiøs og kulturel arv samt ulovlig handel med kulturgenstande; der henviser til, at FN også har rapporteret om systematisk seksuel og fysisk vold, om massetilfangetagelse af kvinder og børn med henblik på slaveri og om rekruttering af børn til selvmordsbombeangreb;

C. der henviser til, at IS indtil videre forsætligt og systematisk har angrebet og ødelagt over 100 religiøse og historiske steder, bl.a. kirker, moskeer, monumenter, valfartssteder og andre bedesteder, grave og kirkegårde samt steder af arkæologisk værdi og steder med kulturarv i Syrien og Irak;

D. der henviser til, at disse handlinger ifølge FN synes at være led i en systematisk eller udbredt politik med sigte på at undertrykke, permanent uddrive eller udrydde disse befolkningsgrupper i de områder, der er under Da'esh' kontrol;

E. der henviser til, at det i rapporten af 16. juni 2015 fra FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, samtidig med at terroristiske stater bekæmpes, anføres at "der er beviser for, at ISIL har begået alvorlige overtrædelser af folkeretten, herunder folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og alvorlige overtrædelser af menneskerettighedslovgivningen" (stk. 11);

F. der henviser til, at de frygtelige voldshandlinger og overgreb, som Da'esh begår, ikke kun rammer religiøse mindretal, men også andre grupper og enkeltpersoner, som sunnimuslimer, LGBTI-personer, ateister og enhver anden, som ikke retter sig efter IS' reaktionære og ekstremistiske ideologi;

G. der henviser til, at Da'esh har kastet sig ud i systematiske drab på alle, der tager til genmæle over for dem, uanset deres religiøse tilhørsforhold, f.eks. ved at henrette adskillige sunnijounalister og -imamer, der var modstandere af Da'esh, ved at henrette 700 sunnistammefolk i løbet af tre dage i august 2014 i Der Ezzor og ved at henrette hundredvis af civile sunnier så sent som den 16. januar 2016;

H. der henviser til, at der stadig dagligt rapporteres om krigsforbrydelser og andre overtrædelser af den humanitære folkeret og menneskerettighedslovgivningen, som begås af de øvrige stridende parter i regionen, herunder Assad-regimet, og det i et massivt omfang;

I. der henviser til, at religiøse og etniske mindretal også angribes af Assad-regimet og andre ikke-statslige væbnede grupper end Da'esh, navnlig Jabhat al Nusra i Syrien og

shia-militser i Irak;

J. der henviser til, at motivationen til at angribe religiøse og etniske befolkningsgrupper i nogle tilfælde opstår ved, at gerningsmændene blander en befolkningsgruppes etniske og/eller religiøse baggrund sammen med dens opfattede politiske loyalitet;

K. der henviser til, at alle mennesker i henhold til folkeretten har ret til at leve i overensstemmelse med deres samvittighed og til frit at have eller ændre deres religiøse eller ikke-religiøse tro; der henviser til, at politiske og religiøse ledere har pligt til på alle niveauer at bekæmpe ekstremisme og fremme gensidig respekt blandt enkeltpersoner og religiøse grupper;

L. der henviser til, at der indtil videre kun er ni medlemsstater, der har ratificeret den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, nemlig Belgien, Frankrig, Litauen, Nederlandene, Portugal, Slovakiet, Spanien, Tyskland og Østrig;

1. fordømmer på det kraftigste de mange og alvorlige overtrædelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret, som begås af alle parter, der er involveret i de verserende konflikter i Irak og Syrien;

2. minder om sin klare fordømmelse af de massive og udbredte ugerninger, der begås af Da'esh, herunder dets forsætlige angreb på religiøse og etniske befolkningsgrupper i de områder, det kontrollerer;

3. fordømmer i de stærkest mulige vendinger Da'esh' ødelæggelse af religiøse og kulturelle steder og kulturgenstande i Syrien og Irak, hvilket udgør et angreb på alle Syriens og Iraks indbyggeres og hele menneskehedens kulturarv; opfordrer alle stater til at optrappe deres strafferetlige efterforskning og retlige samarbejde med henblik på at identificere alle grupper, der er ansvarlige for ulovlig handel med kulturgenstande og for beskadigelse eller ødelæggelse af kulturarv, der tilhører hele menneskeheden, i Syrien, Irak og hele den mellemøstlige og nordafrikanske region;

4. kræver, at de krigsførende parter i regionen omgående stopper alle angreb på civile, løslader alle, der tilbageholdes vilkårligt, og respekterer menneskerettighederne for alle, uanset deres tro, etnicitet eller politiske tilhørsforhold;

5. fordømmer, at indflydelsesrige religiøse ledere i hele Mellemøsten og også udenfor, bl.a. i Rusland, har optrappet deres retorik angående konflikten i Syrien, hvilket bærer ved til hadets flammer og øger risikoen for vold mod religiøse befolkningsgrupper; opfordrer religiøse ledere i hele verden til at afholde sig fra på nogen som helst måde at gøre sig til fortalere for religiøst had og tilskyndelse til vold;

6. anerkender, støtter og kræver, at alle respekterer den umistelige ret for alle etniske og religiøse mindretal og andre, der bor i Irak og Syrien, til fortsat at bo i deres historiske og traditionelle hjemlande i værdighed, lighed og sikkerhed og til frit at kunne praktisere deres religion fuldt ud uden at blive udsat for nogen form for tvang, vold eller diskrimination; understreger, at det er nødvendigt at inkludere deres reelle repræsentanter i en proces med henblik på at fastlægge den politiske fremtid for deres hjemlande i Irak og Syrien;

7. erkender, at Da'esh' vold er én af mange faktorer, der bidrager til den humanitære krise i Syrien, Irak og regionen som helhed; opfordrer i denne forbindelse EU og dets medlemsstater til at bidrage aktivt og træffe praktiske og politiske foranstaltninger, navnlig inden for rammerne af FN, til at finde en løsning på disse konflikter for at mindske lidelsen blandt og forfølgelsen af millioner af mennesker fra alle religiøse og etniske grupper;

8. bekræfter på ny sin fulde og aktive støtte til det arbejde, som FN's særlige udsending, Staffan de Mistura, gør for i nær fremtid at få igangsat forhandlinger i Genève mellem alle syriske parter; insisterer på vigtigheden af, at der tages behørigt hensyn til beskyttelsen af mindretal i enhver drøftelse om en politisk omstilling og fremtiden i Syrien; fastholder derfor, at repræsentanterne for de bevægelser, der er baseret i Syrien, bør inddrages i fredsforhandlingerne;

9. minder om, at Da'esh først og fremmest repræsenterer konsekvensen af, snarere end årsagen til, den omvæltning, der i øjeblikket ruller hen over Mellemøsten og videre endnu; minder om, at Da'esh er opstået på et fundament af langvarige menneskerettighedskrænkelser og straffrihed, sammenspist kapitalisme, altgennemtrængende korruption, sekteriskhed, marginalisering og forskelsbehandling af hele samfundsgrupper, herunder arabiske sunnimuslimer, og en lang historie præget af ekstern manipulation og indblanding fra regionale og vestlige aktørers side; mener derfor, at en effektiv reaktion fra det internationale samfunds side på Da'esh' forbryderiske handlinger og natur kræver en samlet, inkluderende og strategisk handlingsplan baseret på et folkeretligt legalitetsprincip;

10. understreger, at fremkomsten af Da'esh som en vigtig regional aktør og som det primære fokus for den internationale opmærksomhed siden sommeren 2014 ikke bør tilsløre, at også andre aktører bærer et væsentligt og fortsat ansvar for den nuværende humanitære katastrofe, herunder først og fremmest Assad-regimet, men også den tidligere irakiske regering såvel som lederne af andre lokale militser og ikke-jihadiske krigsførende parter, bl.a. i Libyen;

11. gentager sin allerkraftigste fordømmelse af de forbrydelser, som Assad-regimet begår mod dets egen befolkning, herunder brugen af kemiske våben, brandbomber, klyngebomber, tøndebomber og de vedvarende belejringer af tusindvis af civile rundt om i Syrien;

12. understreger betydningen af, at alle parter i Syrien og Irak, som er ansvarlige for overtrædelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret, herunder folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, drages til ansvar i overensstemmelse med internationale standarder; gentager sit krav om, at situationen i Syrien og Irak overdrages til Den Internationale Straffedomstol, og støtter alle initiativer i den retning;

13. giver udtryk for sin allerdybeste bekymring over, at de forbrydelser, der begås af Da'esh mod religiøse mindretal i Syrien, ifølge FN's særlige rapportører kan udgøre folkedrab; insisterer derfor på, at det internationale samfund har et historisk ansvar for at sikre, at en autoritativ jurisdiktion afsiger dom i forbindelse med disse forbrydelser;

14. opfordrer den regionale kurdiske regering i det nordlige Irak til at undersøge alle

beskyldninger om alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået af dets militære fløj, peshmergaerne, og til at retsforfølge dem, der har stået bag disse påståede forbrydelser;

15. er stadig dybt foruroliget over, at de humanitære behov blandt befolkningerne i Irak, Syrien og Libyen bliver ved med at overstige det, som det internationale samfund leverer; opfordrer indtrængende alle donorer, herunder EU og dets medlemsstater, til at indfri deres løfter og levere bistanden hurtigt, bl.a. gennem lokale civilsamfundsgrupper og mindretallenes egne bistandsorganisationer, for på den bedst mulige måde at nå ud til de udsatte grupper, som har de største behov; opfordrer Tyrkiet og den regionale kurdiske regering til straks at åbne deres grænser til det nordlige Syrien og ophæve restriktionerne på humanitær bistand, genopbygning, medier og udvekslinger mellem politikere og civilsamfund;

16. erkender, at den vedvarende forfølgelse af religiøse og etniske grupper i Mellemøsten er en faktor, der bidrager til massemigration og intern fordrivelse; opfordrer medlemsstaterne til at rette sig efter FN's Højkommissær for Flygtninges appel om i langt højere grad at gå ind for ansvarsdeling og give flygtningene mulighed for at flygte fra krigszonerne, bl.a. på grund af forfølgelse på grundlag af religion eller etnicitet, og finde beskyttelse uden for det umiddelbare nærområde via genbosættelse, humanitære indrejseordninger, forenklet familiesammenføring eller mere fleksible visumregler; fremhæver det særlige behov for at gøre noget ved situationen for dem, der er særligt sårbare, f.eks. på grund af alvorlige sundhedsproblemer eller handicap, og dem, der udsættes for overgreb på grund af deres seksuelle orientering, kønsidentitet eller køn;

17. opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til snarest muligt at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og medlemsstaterne til at fremme en universel ratifikation og gennemførelse af dette meget vigtige menneskerettighedsinstrument og til at støtte arbejdet i FN's Komité om Tvungne Forsvindinger, der er nedsat under denne konvention;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd samt alle parter, der er involveret i konflikten i Syrien, Irak og Libyen.